

Mam Helmholt moet veel 'blauhelmje'

Vorig jaar rond deze tijd was Thomas Helmholt wereldberoemd in Friesland en een klein stukje rondom Utrecht. De 22-jarige fierljepper schreef op het Fries kampioenschap historie doordat zijn polsstok afbrak terwijl de Burgumer bovenin zat. Vandaag gaat hij in Winsum weer proberen geschiedenis te schrijven. Maar dan om als outsider de titel van grote broer Bart over te nemen.

Door Edwin Fischer

BURGUM - Met de spectaculaire val van zeker tien meter hoogte trad Thomas Helmholt vorig jaar bij het

FK voor even uit de schaduw van zijn vier jaar oudere broer. „Bart sei fuort nei de wedstriid tsjin my dat der mear oer my dan oer syn Fryske titel praten wurde soe. Dat wie ek sa.”

Veel liever had Thomas Helmholt, die aan de val niets overhield, gezien dat hij eens om een sportieve prestatie geroemd zou worden. Om eindelijk eens alle aandacht te krijgen en niet het kleine broertje van te zijn. „Se freegje sa faaks oft ik net dy fierljepper bin. Mar dan bedoele se Bart en dat is best wol ris frustrearjend. Mar it is ek hiel faaks posityf dat Bart myn broer is. It is foar myn eigen ûntwikkeling as ljepper ek hiel goed ast sa'n goeienen ticht by dy hast.”

Het gaat in huize Helmholt, waar zijn Groninger vader Hans als voorzitter van ljeppersklub Burgum en secretaris van het Frysk ljeppersboun ook met het virus behept is, dan ook bijna altijd over fierljeppen.

„Hielendal yn it seizoen. En no mei it FK is it noch mear sa. Al rint de spanning wol op hear.”

Het zorgt vooral aan de eettafel voor soms hachelijke momenten. „Bart is wat snel lulk, ik bin ek net sa gesellich en sels ús heit is wat mear gespannen as oars. Ús mem (naar goed Gronings gebruik 'mam' genoemd bij de Helmholt's thuis, red.) is dus al de hiele wike wat oan it blauhelmjen”, verwijst de marinier naar de kleur van de helmen van de militaire troepen die overal ter wereld op vredesmissies actief zijn. „Mar it sil yn Huize Galama yn It Heidenskip hast noch wol in slachje slimmer wêze.”

De spanning, het bekvechten aan de dis, het hoort bij de week voorafgaande aan het Fries kampioenschap. Een titelstrijd waarin Thomas Helmholt hoopt voor een verrassing te kunnen zorgen. Al zal hij dan eindelijk eens die topsprong moeten maken.

Die is tot op heden dit seizoen uitgebleven en dat is nog logisch ook, vindt hij zelf. „Troch myn wurk, ik bin faaks op oefening west en wie in protte yn de kazerne yn Doorn, ha ik eins net in tarieding op it seizoen hân. Ja, in bytsje kreftrtraining, mar net sa op technyk as it groepke mei Bart, de suskes Vlieger en Piet Scherjon hân hawwe.”

Pas bij de aanvang van het seizoen begon Thomas Helmholt weer serieus met zijn geliefde sport. Al had hij vanuit Doorn, dat dicht bij de accommodaties van de Polstokbond Holland ligt, best kunnen trainen. „Nee”, klinkt het opvallend fel, „ik wol net by de Hollanders trainen. Dêr bin ik te dwers foar. Ek al soe it foar myn eigen prestaasjes better wêze. Mar ik wol allinnich yn Hollân ljepe as dêr in wedstriid is wêr't wy mei de Friezen hinne moatte. Oars ha ik der neat mei.”

Die dwarse houding heeft er in elk geval voor geresulteerd dat Thomas Helmholt nog steeds zoekende is. „It probleem is de oanrin en de ynsporg. Dan is de iene goed, dan wer de oare. En omdat it hieltiid wikselst, wilst eins noait wêr ast de pols delsette moast.”

De Burgumer is daardoor, tegen wil en dank, de natsprongkampioen van het Friese ljepperspeloton. Van de 73 sprongen die hij dit seizoen in wedstrijdverband maakte, eindigde hij 42 maal in het water. „It is hiel fertelend en it is ek in hiel teloarstellend seizoen. Dochts ha 'k it gefoel dat ik dy iene sprong dat it wol allegear kloppet noch meitsjen gean. En krekt as it foarich jier soe dat samar op it FK kinne. Al is it no te hoopjen dat de stok net knapt. Want ik tink dat ik foarich jier hiel ticht by de titel kaam wie, as de pols hiel bleaun wie.”

Thomas Helmholt ging het vaakst van alle Friese fierljeppers te water. „Mar dy iene topsprong meitsje ik noch.”

Foto Niels de Vries